

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010144
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. mája 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

M. G.,

nar. XX.XX.XXXX v I. I., trvale bytom I. I., A. cesta č. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová v inej veci, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/31/2020 zo dňa 08.02.2021 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste a o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný M. G. pri nezmenenom výroku o vine odsudzuje podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. n), 37 písm. h), m), 38 ods. 4, 41 ods. 1 a 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne ruší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/127/2019 zo dňa 11.09.2020, právoplatným dňa 29.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Výroky o vine a náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. G. uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože dňa 20.08.2018 v čase od 07.10 hodiny do 08.10 hodiny na predajnej ploche obchodného domu LIDL, na Necpalskej ceste III. 1208/13 v Prievidzi, postupne a viackrát koordinovaným konaním s doposiaľ nezistenými spolupáchatelmi, ktorí tovar nakladali do nákupného košíka, následne ho premiestňovali do turistického rucksaku M. G., pričom zamestnávali a sledovali obsluhu predajne a dávali si o jej pohybe prostredníctvom telefónu informácie, odcudzili z predajnej plochy 62 kusov Raffaella v hodnote 206,46 eur, 20 ks Lactovic

gelu v hodnote 39,80 eur, 24 ks Sensodyne fresh mint v hodnote 95,76 eur, 20 ks Sensodyne extra whitening v hodnote 79,80 eur, 43 ks Corega fixačného krému v hodnote 214,57 eur, 17 ks Sensodyne zubných kefiiek v hodnote 84,83 eur, 53 ks žuvačiek Mentos modrých v hodnote 15,90 eur, 17 ks žuvačiek Mentos zelených v hodnote 11,73 eur, ktoré M. G. v turistickom ruksaku Salom preniesol bez zaplataenia cez pokladničnú zónu, následne vyložil, prezliekol sa, vošiel naspäť do predajne a postup minimálne jedenkrát zopakoval, čím spoločnosti LIDL Slovenská republika, v. o. s., Ružinovská 1E, Bratislava, IČO: 35793783 spôsobili škodu vo výške 748,85 eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu v Znojme 21T/3/2018 zo dňa 06.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.01.2018 odsúdený za prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a) Trestného zákonníka Českej republiky v spolupáchateľstve podľa § 23 Trestného zákonníka k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, trestu vyhostenia na 5 rokov a trestu prepadnutia veci.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l), n) a 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody trvaní 10 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T 127/2019 zo dňa 11.09.2020, právoplatný dňa 29.09.2020, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti LIDL Slovenská republika, v.o.s., Ružinovská 1E, Bratislava, IČO: 35793783, škodu vo výške 748,85 Eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, keď voči nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že za nesprávny považuje výrok o treste, a to v časti poľahčujúcich okolností. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák. a preto pri určovaní výmery trestu nepoužil ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., v dôsledku čoho je uložený súhrnný trest odňatia slobody neprimerane mierny. Súd prvého stupňa mal hodnotiť význam tejto poľahčujúcej okolnosti predovšetkým od toho, aké „iné možnosti“ okrem priznania a pomoci páchatel'a mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Obžalovaný bol pritom usvedčovaný aj inými vykonanými dôkazmi - výpoveďami dvoch predavačiek, taktiež znaleckým posudkom a fotografiami z predajne. Obžalovaný sa tiež skutku dopustil ako člen skupiny páchatel'ov, keď odcudzené veci opakovane vyniesol z predajne, prezliekol sa a vrátil sa do predajne, aby odcudzil ďalší tovar. Obžalovaný aj zatajil totožnosť spolupáchateľ'ov trestného činu. V tejto súvislosti poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 55/5016, podľa ktorého samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Uložený trest zároveň nie je možné považovať ani za dostatočný na prevýchovu obžalovaného z pohľadu jeho trestnej minulosti, ako aj skutočnosti, že trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia dvoch skúšobných dôb, a to jednak podmieneného odsúdenia Okresným súdom Martin pod sp. zn. 3T/85/2016, ako aj podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Rovnako bol v minulosti opakovane priestupkovo postihovaný pre priestupky proti majetku. Obžalovanému bol v podstate za závažnejší skutok uložený trest vyšší len o 2 mesiace, ako tomu bolo v trestnej veci, ku ktorej prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o tom, že obžalovanému uloží súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 4, 36 písm. l) a 37 písm. h), m) Tr. zák. v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby, na výkon ktorého ho zaradí podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri súčasnom zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/127/2019 zo dňa 11.09.2020, ako aj ďalších rozhodnutí naň obsahovo nadväzujúcich, ktoré týmto rozhodnutím stratili svoj podklad.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a uložený trest za primeraný k trestnému činu, ktorý spáchal, ako aj k poľahčujúcim a pritažujúcim okolnostiam. Dodal, že si je vedomý len svojej trestnej činnosti a nevie sa vyjadriť k údajným spolupáchateľ'om tejto trestnej činnosti. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch a vyjadreniach. Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že skutok oľutoval a spôsobenú škodu chce poškodenej spoločnosti nahradiť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstata odvolania prokurátora spočívala v tom, že súd prvého stupňa obžalovanému uložil neprimerane mierny trest v rozpore s účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obžalovaný bol doposiaľ 14-krát riešený v priestupkovom konaní prevažne v oblasti cestnej dopravy. Z odpisu registra trestov zistil aj to, že bol doposiaľ aj 6-krát súdne trestaný. Vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu mu uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby.

K osobe obžalovaného je potrebné nad rámec vyššie uvedených zistení súdu prvého stupňa zohľadnených v napadnutom rozsudku poukázať na to, že obžalovaný sa dopustil stíhanej trestnej činnosti až v troch skúšobných dobách určených mu v spojitosti so skôr spáchanou majetkovou trestnou činnosťou, a to dvoch podmiennečných odsúdení (Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/85/2016 a Okresného súdu Znojmo sp. zn. 21T/3/2018, ktoré odsúdenie bolo tiež súčasťou právnej kvalifikácie skutku) a navyše aj podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 21.08.2017 so skúšobnou dobou na 3 roky (Okresný súd Trenčín sp. zn. 6PP/239/2017). Súdom prvého stupňa okrem tohto zistenia v dostatočnej miere neprihliadol tiež na to, že obžalovaný sa v minulosti dopustil drobných krádeží alkoholu v obchodoch - v dňoch 03.05.2016 (odcudzil 19 fliaš), 01.03.2018 (odcudzil 28 fliaš) a 26.03.2019 (odcudzil 24 fliaš).

Preto odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke prokurátora v tom, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny - § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Obžalovaný je totiž osobou, ktorá sa špecializuje na krádeže veľkého množstva tovaru v obchodoch, a to aj organizovane s ďalšími spolupáchateľmi, u ktorého skôr uložené sankcie (najmä podmiennečné a nepodmienečné tresty odňatia slobody) doteraz nevedli k jeho náprave a vedeniu riadneho života na slobode bez páchania ďalšieho protiprávneho konania.

Senát odvolacieho súdu zároveň pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatelia môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

V súlade s vyššie uvedeným súdom prvého stupňa „zohľadnil“ vyhlásenie obžalovaného o vine v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Obžalovaný „odbremlil“ prokurátora od dokazovania jeho viny na hlavnom pojednávaní. Takýto postup je aj v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016.

V otázke poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel odvolací súd tiež k záveru, že u obžalovaného nebola prítomná už žiadna ďalšia poľahčujúca okolnosť. Odvolací súd tak nepovažoval za správne, aby bola obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval. Odvolací súd obžalovaným „prejavenú“ ľútosť z

pohľadu prechádzajúceho spôsobu jeho života a jeho trestnej či priestupkovej minulosti vyhodnotil ako nie úprimnú.

K záveru o neúprimnosti prejavenej ľútosti obžalovaného možno zároveň dospieť aj na základe vyjadrenia obžalovaného, že o trestnej činnosti iných osôb v súvislosti so stíhaným skutkom nič nevie, i keď v skutkovej vete podanej obžaloby, ktorú svojím vyhlásením o vine bezvýhradne „akceptoval“ a ktoré vyhlásenie súd prvého stupňa právoplatným uznesením aj prijal, je uvedené, že trestnej činnosti sa dopustil postupne a viackrát koordinovaným konaním s doposiaľ nezistenými spolupáchateľmi, ktorí ... zamestnávali a sledovali obsluhu predajne a dávali si o jej pohybe prostredníctvom telefónu informácie... . Súd prvého stupňa priznaním aj tejto poľahčujúcej okolnosti porušil ustanovenie Trestného zákona - § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

U obžalovaného aj odvolací súd zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., t.j. že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený, pričom z jeho doterajších 7 odsúdení bolo až 6 pre majetkovú trestnú činnosť.

Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa zistil, že stíhaný skutok spáchal obžalovaný v súbehu so skutkom spáchaným v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/127/2019, právne kvalifikovaným ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, pre ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obidvoch skutkov sa totiž dopustil pred doručením trestného rozkazu vydaného v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/127/2019 (t.j. pred dňom 19.12.2019). Preto u obžalovaného za tieto trestné činy prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu (§ 42 ods. 1 Tr. zák.) podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., t.j. mal byť ukladaný jeden súhrnný trest.

Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov bola 6 mesiacov až 3 roky (§ 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom po 01.08.2019), pričom po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. sa trestná sadzba „upravila“ na 16 mesiacov až 3 roky.

Odvolací súd preto s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne.

Takýto trest považoval odvolací súd vzhľadom aj na okolnosti spáchaných trestných činov za primeraný, zákonný, spravodlivý a navyiac schopný splniť i svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Len trest odňatia v slobody v takejto výmere zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život. Zároveň takýto trest vyjadruje aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Odvolací súd tiež záverom dodáva, že v prípade neexistencie vyhlásenia obžalovaného o vine by sa javil ako primeraný trest uložený na hornej hranici upravenej trestnej sadzby.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako tak rozhodol už aj súd prvého stupňa, je dané tým, že pred spáchaním trestného činu už bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Iné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody sa odvolaciemu súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom výroku o uloženom treste a o zrušení skoršieho rozsudku. Následne rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o „sprisnení“ súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému za súčasného zrušenia výroku o treste v skoršom rozsudku, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad, a to za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného. Výroky o vine a náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostali týmto zrušením nedotknuté.

Neuniklo zároveň pozornosti odvolacieho súdu, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 08.02.2021 je uvedené, že napadnutý rozsudok mal byť vyhlásený s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. a nie s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. tak, ako bol skutočne vyhlásený na hlavnom pojednávaní (čo vyplýva okrem písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku i zo zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania). Preto bude súd prvého stupňa povinný túto zjavnú nesprávnosť opraviť postupom podľa § 60 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.